

MISJONS-RØSTEN

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

Nummer 21-22.

November 1945.

17. årgang.

Fra Argentina.

Embarcacion 18. juli 1945.

Kjære bror.

Det er nå over 5 år siden jeg hørte fra deg og jeg vet ikke om du er til huse i denne verden. Det skulle nok være gilt å høre fra kristenfolket i Norge. Vi vet at det nå er kommet post fram derfra; for jeg fikk brev fra en fetter av meg for 2 dager siden.

Hvordan står det til der oppe? Er det kaos og forvirring på alle områder?

Hvis det ennå fins kristne med misjonssans så tror jeg nok den norske regjering vil stå bi med utsendelse av midler. Den norske regjering sto misjonærene bi, under krigen så de kjenner til oss alle og har oss nok registrert.

Det skulle jo være gledelig å få se noe fra de troende. Vi vet de har gjennomgått meget, men hva har ikke verden fått gå igjennom.

Vi har hatt mat, klær og hus, men det var nok ting som ikke var

så lette også. Igjennom alt har vi fått seier og til idag har Herren hjulpet så godt. Nasismen truet også her og katolske pressen ba regjeringen å jage oss ut. Det var nå disse indianermisjonærene som særlig var en torn i øynene på de katolske prester, for ingen sted virket Gud slik som blant oss. Masser ble frelste. Djevelen forsøkte seg også på mange måter og der vi minst skulle ha ventet det. Men det er et kapittel for seg selv som er både langt og sørgelig, som en muligens kan komme tilbake til senere.

Guds sak har hatt en blomstringstid som en må takke Gud for, så «midt i all vår nød var det ingen nød». Det ble mere enn noen gang åpenbart at den Herren kaller står han også bi. Han lover ingen gull og grønne skoger her, men å lide med Kristus og fullbyrde hans verk — å stå som vakt på Sions murer. Er du av Kristus så får du bære Kristi forakt. Ja, det hender at du får oppleve det der du minst venter det.

Vi lever i organisasjonenes tidsalder — menneskevelde. Vil du ikke bøye deg for det blir du boykottet. Men nå var det Gud som kalte og ikke mennesker så får det stå til om en ikke øyner noen utgang. Gud har nå engang sagt at den «rettferdige, ved tro skal han leve.»

Å fortelle om arbeidet i sin helhet ville ta formye papir. Etter at alt synes å ramle for 3 år siden, da en kom inn medens vi var borte og dro i vei med 400, sto det lift dystert til. Men så begynte Gud å frelse sjeler og mange sjeler ble vunnet, mange flere enn før og mange kjekke folk så en må si at Gud gjorde store ting. Alle hans gjerninger er meget underbare å se.

Jo, det går an å tro på Gud enda. Vi har nå meget mere arbeide enn før, evangelistene er meget bedre og forsamlingen står støtt i alt. Pris skjé Gud.

Broderhilsen fra meg og min hustru.

Berger N. Johnsen.

Profesiene oppfylles.

33 av de 48 amerikanske staters guvernører overrakte den amerikanske president en skrivelse like før Postdamkonferansen. Senere sendte 60 senatorer og 250 av representanthusets ledermøte en liknende skrivelse. I guvernørenes og kongresledermøtenes skrivelse hetter det blant annet:

«De forferdelige grusomhetene som nazistene har begått mot jødene må ikke gjenta seg. Den siviliserte verden skylder det jødiske folk å sørge for at det store arbeid med å gjøre Palestina til et jødisk folkehjem, som ble påbegynt etter forrige krig, med godkjennelse av Folkeforbundet, samt vår regjering og vårt folk, nå blir en virkelighet. De to store amerikanske partiene uttalte i 1944 på sine respektive partikongresser, at de støttet opprettelsen av det jødiske nasjonalhjemmet. Europas jøder er som opprykket med røttene, og alt strev for å finne et tilfluktsted for dem har vært uten resultat. Palestina... er det eneste svar. Jødene har vist hva de er istand til å skape i sine forfedres hjem, både som kolonisatører i fred og som allierte i krig... Deres prestasjoner i industri, jordbruk og offentlige arbeider, er bevis for at det land, som de på så beundringsverdige måte setter i stand igjen, kan motta alle som søker et hjem der... Vi oppfordrer Dem til å anvende deres innflytelse hos den britiske regjering, Palestinas mandatermakt, for å åpne Palestinas

Frelsesspørsmålet i sin utvikling.

Bibeltid i «Betania», Arendal ved A. Isaksen.

Frelsen er en virkelighet og et under (Efs. 2, 1). «Også eder har han gjort levende.» Atomkraftene er store, men kraften til å gjøre levende er større. Mennesket er et under. Ingen behøver å fortelle meg at jeg lever, alle organer vitner om det. Øynene som ser, ørene som hører, sansen til å smake, lukte o.s.v. alt vitner om at jeg er levende. Jeg vet også at jeg er frelst, har hørt hans røst og smakt at han er god. Vitnesbyrdet har vi i 1. Joh. 10, 11. Gudsriket er i sin begynnelse likt en sæd. (Luk.) Guds rike har sine lover og sin konge som ikke kan avsettes. Bonden gjør etter naturlovene når han legger sæden i jorden. Den ville ikke gjøre samme nytten om han hadde den til oppbevaring på noe annet sted. Kraften i kornet utvikles i jorden og stanser ikke med strå og aks, men med korn i akset.

Guds rikes bestandeler er rettferdighet, fred og glede i den Hellige And. (Rom. 14, 14). Rettferdigheten i Kristus er blitt en virkelighet for meg fordi jeg erkjente at jeg var urettferdig, freden likeså. Det er skjedd et forlik mellom Gud og meg og hvor det er forlik er det også glede. Dette er en bærende kraft.

For at utviklingen kan skje fylles og frukten bli fullkommen må jorden være oppbløtt (Gud elsker ikke hårde mennesker) renses fra stein og ugress, såsom sorg for næring, unødige bekymringer o.s.v.

Har vi tillit til at kraften som Gud legger ned i oss er mektig til liv og arbeide blir resultatet opp til 100 fold. Kraften utvikles også til sykes helbredelse. Kraften til utvikling kan nedsettes hvis vi svekkes enten på hørsel eller syn, eller vi blir svake i vår gang.

Må vi alle bli lydhøre og klar-synte så store resultater kan opp-

porter til ubegrenset innvandring og kolonisasjon. Og vi håper at De oppfordrer alle interesserte regjeringer til å sette seg i forbindelse med De Forente Stater for snarest mulig å gjøre Palestina til en fri og uavhengig jødisk nasjonalstat.»

nåes. Er noe slikt intrådt så må vi øyeblikkelig til hjertespesialisten og øyenlegen så vi kan bli sterke i Herren og hans veldes kraft. Efeserne var levende og benådet.

Så ble det en bønnestund på kne, et varmt bønnemøte hvor mange behov ble båret fram for Gud.

Kl. 8 fortsatte br. Isaksen med samme emne, og la påny trykk på frelsesopplevelsens virkelighet og utvikling. Livet utvikles i samfunn. Hvis det var noen som ikke var født inn i dette samfunn så ønsket han at de måtte få øynene opp for dette. Leste Joh. 15, 18 og trykket særlig på at det var umulig å bære frukt uten at vi blir i Ham; for uten Ham kan vi intet gjøre. Å være grepet av Kristus er konstant forhold og iver ikke bare om søndagene, men uken ut, under alle tilstander og blant alle slags menesker. Det er ikke treldom, men et hjerteforhold. Dette betinger et så naturlig forhold som stammen og grenene er forenet og kraften sørger stammen for. Nevnte så Andens frukter fra Gal. 5, 22. Som en frukt av dette intime forhold. I kjærligheten er det alltid glede og fred. Kjærligheten er det eneste som gjør oss gode, milde og avholdne. Livet i Gud er således i første rekke et kjærlighetsliv, og er det noe liv som er verd å leve så er det kjærlighetslivet. Det er ikke grenens arbeid å bære frukt, men stammens makt, grenen bærer bare frukt ved å bli i stammen. Grenens vanskelighet består i at den kan bli tørr så den kan være umottagelig når Gud virker. Må vi ikke stenge til så det blir stagnasjon. Når Gud er villig må også vi være villig, så vi forblir i stammen.

Må ingen bli avbrutt på grunn av ulydighet. Kommer hans verk til sin rett, bærer vi frukt. Skal vi bære meget frukt renses han oss og frukten blir synlig. Han er en mester til å rense og spesialist på området. Nevnte så fra Efs. 4, 11—16 om legemets utvikling, hvis det utvikles normalt, hvis ikke blir det forkrøpelt. Derfor er det godt å leve i samfunn med Gud for han er alltid den samme. Det er ikke slik med mennesker, der er det meget som skuffer. Tok som eksempel bildet

mellom mann og hustru. De lærte hverandres svakhet og fortrinn å kjenne, men kjærligheten overser svakhet og elsker allikevel. Tok som eksempel 1. kor. 12, 16. Alle er ikke øye, øre eller fot, men gleder seg i samfunn med hverandre. Er du lem på legemet er du ikke kjed over at du ikke er det som en annen er. Gud har omsorg for deg. Bli ikke misnødig om du synes andre går før deg inn i opplevelsen av åndens dåp og liknende, han har ikke glemt deg. Leste så 1. Pet. 2, 1—5 og oppmuntret til å ta føde til oss av den 100 prosent næringsrike kosten som ikke er ensidig bare smaksansen er i orden. Ordet «kom» i 5. vers er til Guds folk, til oppbyggelse i samfunnet. (Fortsetter neste nr.)

Han kaller deg.

Jesus han er min beste venn ingen fins som han.

og hvor jeg i verden vanket hen. Nei, ingen som Jesus jeg fant.

Kor:

Hører du Jesus han nu kaller deg: Kom nå, å kom nå, og angre det skal du ei.

Hør her min venn og merk deg det: Engang så var jeg som deg. Vandret på vei til fortapelse, men Jesus han reddet meg.

Jeg levet i synden og mørket og Satan han lenket meg der; men Jesus han hadde jo noklene og derfor så frelst jeg er.

Frelst! Det er det herlig å være; men det du ikke forstår. Jesus han kan deg det lære om han ditt hjerte får.

Vet du at Jesus deg elsker og at han deg frelse kan? En skatt i himmelen deg venter den gratis du får av ham.

Jesus vår frelser så øm og blid han allting ordner så: Og om du til bønnen tar tid så vil du svaret få.

Det lys som du ser i fjerne skal alltid lede deg. På veien han vil deg verne han aldri sier nei.

Du som nå hører hans milde røst, vent du ikke mer. Kom få glede, fred og trøst nu han din lengsel ser.

*Gunnar Jørgensen,
Lindalen, Magnor.*

Vår

Han v
ste av Je
årsaldere
stelen Ja
tante, br
fettere.

Johann
samtidig
som Mat
de lot str
bake og

Torden
dem hør
og var n
forklarin
kampen.

av apost
kors på

Når vi l
og 8, 15
hadde en
lene og i
som Pau
menighet

Han v
i Jerusa
reiser til
år 70 vi
inntar h
plass i
ter. Har
med son

virksom
makt.

Under
vokste
den tid
mark. H

Under
utbrøt
under d
Rom og
med kol

under o
ble send
Patmos
bok. Et
tilbake

I de f
evangel
har opp
het ble

keiserli
yngre i
Trajan
skriver

tomme,
også p
dan.»

Vår bibelspalte:

Johannes.

Han var sannsynligvis den yngste av Jesu apostler, antagelig i 20 årsalderen. Som nevnt under apostelen Jakob var dere mor Jesu tante, brødrene ble således Jesu fettere.

Johannes ble kalt som apostel samtidig med sin bror Jakob og som Matteus forteller i 4, 21 «og de lot straks båten og sin far bli tilbake og fulgte ham.»

Tordensønnene som Jesus kalte dem hørte til hans fortrolige råd og var med ham på bjerget under forklaringen og i Getsemane under kampen. Johannes var den eneste av apostlene som sto under Jesu kors på Golgata.

Når vi leser ap. gj. 3, - og flg. 4, 13 og 8, 15 flg. forstår vi at Johannes hadde en sterk posisjon blant apostlene og i menigheten, og at han var som Paulus sier i Gal. 2, 9 en av menighetens støtter.

Han var knyttet til menigheten i Jerusalem og foretok herfra korte reiser til byene omkring. Omkring år 70 virker han i Lille Asia og inntar her en meget fremtredende plass i de Lille Asiatiske menigheter. Hans virksomhet var å likne med som de gamle seeres profetvirksomhet. Seerens glød gav ham makt.

Under hans virksomme ledelse vokste der opp nye menigheter på den tidligere Paulinske misjonsmark. Hans hovedsete var Efesus.

Under keiser Domitian (81—96) utbrøt der en ny kristenforfølgelse, under denne ble Johannes sendt til Rom og blev der kastet i en kjele med kokende olje, men ved et Guds under overlevet han denne tortur og ble sendt til øya Patmos. Her på Patmos skrev han Åpenbaringsens bok. Etter sin frigivelse vendte han tilbake til Efesus.

I de følgende år skrev han der sitt evangelium og de tre brev som vi har oppbevart i N.T. Hans virksomhet ble nå så omfattende at den keiserlige statholder Plinius den yngre i sitt beryktede brev til keiser Trajanus (år 111—113) klager og skriver: «I Bitynien stod templene tomme, men ikke bare i byene men også på landsbygden var det like-

Johannes's autoritet vokste også derved at han sto som den siste gjenlevende øyenvitne til Herrens gjerninger og hans død og oppstandelse. Derfor kunne han skrive: «Det som vi har hørt, og med egne øyne sett, det som vi skuet og med våre hender følte på, det forkynner vi dere.» (1. Joh. 1, 1.)

I sine siste leveår var han svært svekket og måtte bæres til de kristnes forsamlinger. Her holdt han stadig den samme tale: «Mine barn elsker hverandre.»

Han døde omkring 100 år gammel og ble begravet i Efesus.

50 år etter sin død gjaldt han for å være Lille Asias apostel, dette vitner tydelig om hans innflytelse.

Sv. Shwan.

5 millioner til misjonen.

Norsk Misjonsråd har nylig holdt møte for å behandle det svar som var kommet fra statsmyndighetene om valutatildelingen. Det var søkt om å få disponere ca. 5 millioner kroner til den samlede norske misjonsvirksomhet, og dette er blitt innvilget. Beløpet skal dekke utgiftene i et år til de løpende utgifter ute på misjonsmarkene og dessuten hjemreise for misjonærer som skal til Norge for å ha ferie samt utreise for nye misjonærer. Man regner med at det i løpet av et år vil komme hjem 250—300 misjonærer og like mange er ferdige til å reise ut.

I stor utstrekning vil det bli brukt fly til disse misjonærens reise. Det Norske Misjonsselskap har kjøpt et spesielt misjonsfly i samarbeid med et dansk og et svensk misjonselskap. Flyet er nå ferdig, det står bare på å få ordnet visum for misjonærene. Med første tur reiser 9 norske misjonærer. Avreisen finner sted i slutten av oktober.

Det er meningen at samtlige misjonsselskapers arbeidere skal få nytte godt av flytransporten så langt plassen tillater det.

De første misjonærer med fly skal til Madagaskar. Dit er det vanskeligst med skipsleilighet. Senere kommer India på tale, ikke minst fordi det er så mange misjonærer der som er evakuert fra China. På grunn av språkvanskelighetene kan de vanskelig få utrette noe mens de venter.

Forsømte felter.

Etter å ha vært stille siden i vår har vi nå igjen begynt å røre på oss. Br. Henrik Sätun har virket ved Skjeberg stasjon i ca. 3 uker når dette skrives og vi håper det blir anledning til å fortsette der.

Br. Oskar Karlsen har gjort oss en stor hjelp ved å gi broderen opphold i sitt hjem. Br. Hans Bjerkenes m. flere har åpnet sine hjem for møter og vi tenker også å få leid kommunelokalet til møter senere.

Ved Skjeberg stasjon bor jo mange mennesker og det er et sentralt sted hvor folk kan samles.

I vinterhefte skal det bli gitt en nærmere redegjørelse for arbeidet på de forsømte steder i årets løp.

Husk kassen med midler. De sendes til Stefan Trøber, Boks 32, Sarpsborg.

Broderhilsen

G. Iversen.

Fra Desmond, India

har vi fått en hilsen gjennom en slektning av søster Desmond.

De hadde det bra og var så glade over at krigen var slutt. De har bedt til Gud meget i disse 5 år og de innfødte har bedt med oss, sier hun.

De håper å komme hjem om ikke så lenge.

Feil i ekspedisjonen

kan forekomme. Vi forsøker å gjøre så godt vi kan, men intet i denne verden er som kjent fullkommet.

Er det noen som ikke får bladet regelmessig så meld fra. Send et brevkort og det blir rettet.

Det har vært vanskelig med materiell til adressemaskinen de siste år, men nå blir det nok snart bedre. Adresser som ikke er helt riktige, men som har kommet frem allikevel har vi bedt om å få slippe å forandre, men gi beskjed når dere sender kontingent eller ved en annen anledning og det skal bli rettet.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:
«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Postgirokonto nr. 360 24.

Abonnementspris er: I løssalg 30 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Konferansen i Moss.

Som kort nevnt i forrige nr. så ble blant annet de såkalte «østfoldbestemmelsene» behandlet på konferansen. Ved et i øyeblikket sammenkalt møte mellom møte kl. 4 og 7 søndag ble det bestemt at de frie venner i landet ikke godkjente disse bestemmelser som gjeldende for de frie venner i sin helhet. Ordlyden av bestemmelsen har det ikke lykkes oss å få tak i; men i hovedsaken gikk det ut på dette som er nevnt her. Noen stilling til bestemmelsene ellers ble det ikke nevnt noe om. Endel forsto det slik at Østfoldvennene skulle ta bestemmelsene opp til fornyet behandling, men såvidt jeg forstår er det ikke noen grunn til det. Det har ikke kommet noen forslag i så måte.

Bestemmelsene gjaldt bare for de frie venner i Østfold og det må jo stå hver menighet fritt enten å ha dem eller la være.

Det har det jo vært gjort oppmerksom på før også.

Angående misjonssaken så oppnåddes enighet om godkjennelse av det misjonsutvalget som er valgt fra før. Det viser seg også at det er nødvendig å ha et utvalg som kan være mellomledd mellom myndighetene og misjonsfolket. Pengeforsendelsen til misjonærene må visstnok ordnes gjennom dem, såvidt jeg i øyeblikket kan forstå. Så enten man ordner seg på den ene eller andre måte kommer man ikke utenom det.

Når det gjaldt andre praktiske

spørsmål så ble tiden alt for kort til å komme inn på dem, men jeg er klar over at både venneflokker og misjonskandidater gjerne hadde sett at det var blitt litt mere utførlig drøftet.

Det er ikke bare valuttaspørsmål og utreisetilattelse som interesserer, men også mange andre praktiske spørsmål melder seg. Det er vel ikke annet å gjøre enn ordne seg på beste måte hver for seg, og er det spørsmål som er særlig nødvendig å få svar på får de henvende seg til misjonsutvalget. Br. Erling Syvertsen, Åsveien 19, Danvik, Drammen vil nok stå til tjeneste så langt han kan og rekker.

Sangboken Schibbolet vil bli trykt i nytt opplag og noter til boken vil bli påbegynt. Det vil nok ta tid innen den er ferdig, men vi får vel høre fra komiteen som arbeider med dette senere.

Stevne søndag var riktig velsignet. En herskare predikanter deltok og lokalet var fyllt til siste plass. Det er umulig å nevne alle. Gud møtte opp og velsignet og det er jo hovedsaken.

G. Iversen.

Vi må

nok dessverre forhøye prisen på bladet fra nyttår. Prisen for trykk er steget til det dobbelte siden den nåværende pris ble satt og vi er bebudet ytterligere prisforhøyelse i nær framtid. Det vil da være umulig å få det til å balansere uten prisforhøyelse. Vi håper å kunne få det til å gå med en forhøyelse på 50 øre for 1946 slik at abonnentprisen blir kr. 5.00 pr. år. Vi håper at ingen av den grunn oppsier bladet.

Vi må også ha flere hundre nye abonnenter for å få det til å balansere med den vesle priforhøyelsen. Håper våre venner hjelper oss med å få det. Husk at kontingenten for neste år er kr. 5.00.

Arnt Andersen.

Arnt Andersen virker i Vedavåg. Møtene er velsignet av Gud, det er åpent i og for ordet. Han har besøkt Jæren og Stavanger og Skudenes og tenker å bli på vestlandet til høimot jul.

Valuta til frie misjonærer.

Misjonsutvalget har fått meddelelse om at det av den kvote Norsk Misjonsråds sentralkomite er tildelt også er stillet valuta til disposisjon for fri misjonsvirksomhet.

Fordelingen foregår gjennom misjonsutvalget.

Misjonskassererne må derfor sende oppgave over det beløp som ønskes overført til Erling Syvertsen, Danvik pr. Drammen og får tilbake en tildelingsskrivelse, som blir å forevise i den bank som foretar overførselen.

Bibelkurset i Drammen

ble meget vellykket. Det var 50-60 faste deltakere og som bibellærere har Kleppe, Daniel Nilsen, Belfrage og Hedin deltatt.

Det har gått utmerket godt med innkvarteringen av de mange tilreisende. Mange andre har også nyttet høve å møte fram til bibeltimene.

Alf Kasborg er kurssets leder.

Til misjonsvennene.

Penger til misjonærene kan nå sendes igjen. Husk å sende alle penger til misjonskassererne. Det behøves penger nå etter disse vanskelige år. Det bør gås i gang med innsamling til misjonen overalt.

Bruk tiden!

Rettelser.

I lister over dem som fører korrespondansen for de frie forsamlinger er det noe som må rettes:

Predikant Hans Wennesland har ikke lengere korrespondansen for forsamlingen i Kr.sand S. Han reiser nå mest som predikant. Vi skal se senere gi besked om hvem som der skal skrives til.

Br. Hans Wennesland

har virket en tid i «Logen», Moss. Det har vært gode møter, meldes det.

etter en ny misjonær.

Jeg vil være innerlig takknemlig for vennenes forbønn.

Kjærlig broderhilsen
Frank Kongstein.

Broder Frank Kongstein er en gudfryktig ung mann og har den tid han har vært med i menigheten vært til velsignelse både i søndagsskolearbeidet og ellers med sin sang og sitt vitnesbyrd. Når han nå, etter å ha gjort kjent sitt kall, som misjonær tenker å besøke vennegruppene omkring, kan vi trygt gi ham vår anbefaling.

For menigheten i Betel

Harald M. Ødegård.

O. J. Korneliussen.

Den norske Congomisjon.

På møte i Oslo den 27. oktober, hvori Congomisjonens arbeidsutvalg samt misjonsvennene i Oslo og Bærum deltok, ble det enstemmig vedtatt å offentliggjøre følgende meddelelse:

På grunn av inntrufne omstendigheter er forbindelsen mellom Alb. M. Christiansen og Den norske Congomisjon opphørt. Misjonen vil fremdeles arbeide for evangeliets utbredelse i Congo, og misjonens venner anmodes om å sende sine midler til kassereren, Erling Syvertsen, Dramvik pr. Drammen, som før.

Congomisjonens
arbeidsutvalg.

I. J. Moen

har sendt kr. 10.00 uten opplysning om hva det skal brukes til. Vær snild å gi opplysning om dette.

Hilsen fra Bergen.

Etter det herlige stevne på Moss var jeg en liten tripp i Rygge og likeledes i Tune. Men det ble så kort dennegang da kursen nå sto til Bergen. Har aldri vært her før, men det var gilt å få hilse på disse venner. Gud har gjort et herlig verk i hjertene. Det er åpent og godt å tale ordet her. Så vi har fått frydet oss sammen i Gud. Det er sjeldent å kjenne det slik. Har også fått delta med vennene på Espeland noen møter.

Herfra har jeg tenkt å reise kysten nedover og besøke noen steder ettersom det passer. Men da jeg ik-

ke er kjent må jeg få vennene til å rettlede meg videre nå dennegang. Men det blir bedre senere — om Gud leder denne vei. Hjertelig broderhilsen

H. Moger.

Spredte felter.

På evangelietur.

Det er nesten ikke til å tro at jeg nu i over 2 måneder har fått reist fra sted til sted uten større hindringer av reiserestriksjoner og sperringer som vi var så fortrolig med fra vår forrige tilstand. Med stor takknemlighet til Gud og vennene på de forskjellige steder kan jeg allikevel se tilbake på rike stunder omkring ordet og vitnesbyrdet på min ferd i blant dem i denne tid, og med dette sammentrengt referat må jeg da få sende min hilsen til eder alle på hvert sted jeg fikk besøke. Takk til de hjem som så gjestfritt tok imot meg og sørget for min forpleining med det beste de kunne by på. Herren lønne dere igjen med sin beste velsignelse for hver oppførelse.

Turen tok til den 28. juli med besøk i Rakkestad og Osbygd. Alt hadde lagt seg tilrette fra begynnelsen. Brødrene gikk inn for å få det ordnet i menigheten her hjemme både når det gjaldt min feriemåned og deretter 2 måneders permisjon.

Br. John Sørensen fra Fredrikstad fikk vår henstilling om å stå for virksomheten i denne tid, og han har gått inn for oppgaven med liv og sjel, og ånden har stadfestet gjerningen til glede og fornyelse for menigheten og ham selv.

På samme tid forelå det innbydelse fra flere steder til meg selv for stevner og bibeluker så det var bare å fordele tiden så imotekomende som mulig og jeg hadde begge permisjonsmånedene fullt opptatt.

Vennene i Rakkestad og Os fikk uken fra lørdag den 28. juli til over søndag 5. august med en halv uke på hver og det var et kjært samvær med disse trofaste venneflokker som jeg også før har hilst på.

Siden stod turen til Askim til omtrent en ukes møter i forbindelse med stevne. Vi fikk et herlig stevne med stor tilslutning og mange Herrens vitner og underbare nådestrømmer.

Derfra sto turen til Moss for et nesten 14 daglig samvær med de kjære venner på Losjen. Her har jeg jo vært på små visitter ved flere leiligheter og alltid møtt åpne mottagelige hjerter og et oppriktig vederkvegende brodersamfunn. Denne gang ble det med møter og bibeltimer og friluftsmøter på Kanalen. Det var et friskt pust over menigheten av begjær etter fornyelse og åndsutgytelse med stadfestelse av ordet i tegn og undere og vekkelse over verden som lover godt for nye seire.

Etter et par dagers opphold hjemme med deltakelse i møtene i menigheten stod turen til Arendal via Skien. I Skien fikk vi noen gode møter med åndsåpenbaring og frigjøring til ny innsats for nye landevinninger i åndens verden. Broder Kasborg var hjemme og deltok i møtene. Broder Falch hadde sin ferie og var hjemme hos sin familie i Askim men brødrene stod trofast i for å utfylle savnet etter ham.

Herfra stod nå turen videre til Arendal, og det var med adskillig større spenning jeg dro dit enn til de andre steder derfor at det var mitt første besøk blant disse venner. Etter innbydelsen gjennom br. Thorstensen som står som deres forstander var det ordnet så at vi skulle ha en bibeluke som skulle avsluttes med stevne lørdag og søndag den 8. og 9. september. Både tilslutningen til bibeltimene og møtene og salvelsen som var over menigheten gjorde at våre samvær ble en opplevelse fra først til sist som sent vil glemmes. Stevnet med de mange tilreisende venner og de store forsamlinger i det ellers rummelige Betania var også underbart, og for meg især var det kjært å få hilse på så mange nye brødre og søstre som det var første gang jeg fikk møte.

Fra Arendal var det Horten som stod for tur. Her ble det dog bare 2 møter da jeg hadde gitt vennene i Saltnes løfte om 8 dagers møter. Om samværet ble kort var det allikevel kjært å få hilse på mine venner her som jeg ved flere leiligheter før har fått dele velsignelser sammen med.

Til Saltnes kom jeg fredag den 14. september og dro samme aften i lag med noen lykkelige brødre og søstre i rutebuss til et møte i Slevik i en søsters hjem som søndagen før hadde overgitt seg til Gud. Det

ble et deilig samvær, og siden var det møter hver kveld til det siste møte lørdag den 20. Det er en stab av trofaste brødre og en kjekk ungdomsflokk i Saltnes og Gud har gjort store ting iblant dem.

Nå sto det bare tilbake å delta i stevne på Moss den 29. og 30. og dermed var min permisjonstid forbi. Om stevne på Moss skal det bare sies: Skyen hvilte over oss og Guds herlighet fylte hver eneste sammenkomst og dog hvis noe skulle fremheves måtte det bli ettermiddagsmøtet søndag, og den stund når hele den store forsamling stod med opprakte hender og som med en munn priste Gud, idet bølge på bølge skyllet inn over oss av himmelsk salighet. Da hadde vi en opplevelse som sent vil glemmes.

Skal jeg nå til slutt meddele mitt hovedinntrykk av stillingen som jeg ser den etter de forskjellige opplevelser under denne tur så vil jeg si: Det store behov er en himmelsent vekkelse over menighetene og verden, og det begjær som fantes overalt og som på enkelte steder formet seg som et nødrep er den forberedelse av Guds Ånd som gir håp om at det må komme. Må intet formå å slukke dette begjær, men må det gripe oss så vi må gå inn for sjelenes redning med helligede brennende hjerter. Det give Gud for Jesu skyld.

Halden den 5. oktober 1945.

A. Isaksen.

Fra Vestre Jakobselv.

Fred i vår dyrebare forløser. Mens jeg sitter og betrakter skogens vidunderlige høstfarver, så minner dette om at det lider mot vinterens mørketid. Men det taler også til oss om menneskets livsløp. Sant er det som Guds ord sier: «Et menneske født av en kvinne lever en kort tid og mettes med uro. Som en blomst skytter han opp og vissner, han farer bort som skyggen og holder ikke stand.» (Job 14, 1—2.)

Men det er få som stanser for dette at vi lever en kort stakkels tid her i dette forkrenkelighetens land.

Har vært en tur rundt fjorden borti Sørvaranger. Synes det var trist å ferdes på risse kanter og se på alle disse branntomter med brennede og forkullede rester, men det var gildt å møtes med folket på disse trakter. De var fornøyde og strålen-

de med livet, som om det ikke hadde rammet dem noe. Det var likesom en tone som hadde preget dem alle dette er intet imot livets brannsted i evigheten. Det var velsignet å samles med folket om evangeliets glade budskap, på disse to steder, Birgje og Neiden. På det sist nevnte sted var det begravelse søndag den 9. september. Liktalet holdt jeg i kirken som sto igjen der etter heringen. Det var underbart å vitne om sin frelser der. Herren var oss nær, og virket med sin Hellige Ånd på hjerter. Ja, Gud taler til menneskene fra solens oppgang til dens nedgang.

Vi lever vell og det samme håper vi med dere. Hjertelig hilsen fra eders i Kristus bevarede søsken

Martha og Andreas Mathisen,
Jakobselv.

På pilgrimsferden.

Konferansen i Moss hadde samlet mange tilreisende. Det ble for liten tid til noen inngående drøftelse av de oppstilte emner. Brødsbrytelsen ble behandlet nokså allsidig. Angående misjonssaken så ble den økonomiske siden hovedsakelig drøftet. Det var jo også mange andre problemer man kunne behøvd å samtalt om, men tiden ble for knapp.

Stevnet søndag ble vellykket og vel signet. Mossevennene hadde planlagt alt på en grei måte og herbergingen av de ikke langt fra 100 tilreisende som måtte bli natten over, fellesbepisningen lørdag middag m. m. var storartet. Hos Bertil Arnesen fikk jeg mitt herberge og hadde det så gildt. Gud lønne dem.

— Vi har forsøkt å oppta møter ved Skjeberg stasjon i forbindelse med arbeidet på forsømte steder i Østfold, og jeg har flere ganger vært der ute og forsøkt å få et sted hvor br. Såtun som skal virke der, kan få bo og steder å ha møter på. Predikant Oskar Karlsen tok mot ham og Hans Bjerkenes m. fl. åpnet sine hjem for møter.

— Onsdag 3. oktober fyllte Anders Holm, Sarpsborg 70 år og forsamlingen samledes til en feststund i anledning dagen. Eugen Thoresen, Aimar Karlsen, Henrik Såtun, Bjarne Stålstrøm, E. Eriksen fra Fredrikstad og flere av menighetens folk ga ham minneord. Det var bevertning og en god stund. Br. Holm tak-

for all oppmerksomhet og var opprett og oppmuntret.

Lørdag 6. oktober reiste en stor full til Fredrikstad og deltok på vennene på «Salen». Eugen Sørensen, Aimar Karlsen, Stålstrøm fl. deltok. Det var mange folk på.

Søndag 7. oktober var jeg en tur på tripp i Halden og deltok på «Betel». John Sørensen fra Fredrikstad og forstander Isaksen som nettopp var kommet hjem etter sin peripetison talte ordet og det var godt og god ånd i møte.

Tirsdag var Josef og jeg på tur i hjemmet. Det var gilt å hilse på alle og frydes i vår felles glede.

Onsdag var det møte hos Bjerres i Skjeberg. Det var samlet alle og br. Såtun, Karlsen og ubestegte deltok.

Lørdag 13. oktober hadde vi en møte, kl. 8 offentlig møte hvor Dorthea Kleve og Stålstrøm deltok.

Søndag 14. oktober hos Bjerres igjen. Br. Såtun har virket i 8 dager og fortsetter en tid. Han har møter på forskjellige steder.

Tirsdag 16. oktober reiste min søster Josef og jeg til Oslo. Vi fikk en god tid på br. og str. Belfrage som kom fra Sverige med samme reisegjengen som vi reiste til Oslo. Han skulle ha møte på Misjonshuset på kvelden. Det var gilt å se ham igjen. Vi ble herberge hos br. Såtuns mor i Oslo og hadde det så bra der.

Onsdag dro vi til Magnor med bil og tog kl. 8 og kom til Magnor kl. 12.30. Det var gilt å hilse på alle og nå var det slutt på reise og passvanskeligheter. Vi hadde møte hos gamle søster Marie og på kvelden. Det var kjært å se kjente ansikter igjen. Str. Borgstrøm og Svendsen har virket her en tid sammen vitnet vi om vår store glede Gud.

Sist jeg var her hadde vennene og vesle vakre lokalet «Salen» tilgjengelig, men lokalet eies av en svensk mann og han gikk inn i pinseveken og siden har pinseveken hatt sine møter der. De frie og svenske har lokalet «Betel» på Ilagsrud, omtrent midtveis mellom Skotrud og Magnor, men for Magnors del kommer ligger det for langt og møtene på Magnor holdes

i privathuser. Br. Olaf Barås var innbudt til en ukens bibeltimer hos pinsevennene og da vi ikke hadde noe møte selv gikk vi og hørte ham torsdag kveld. Han talte om bønn. Riktig godt var det å høre ham. Br. Barås er en dyktig bibellærer og en god bror. Gud velsigne ham og de menigheter han besøker.

— Fredag hadde vi møte like ved grensen, på «Magnors Vell» og etter forholdene var det bra tilslutning. Det var åpent å vitne. Endel fra Sverige var også møtt fram.

Ellers er det vanskelig å samle folket her nå. Det er liten søkning til møtene både hos de frie og pinsevennene, sies det. Søster Borghild Svendsen og min sønn Josef som er med deltar på møtene og Gud gir oss nåde for hvert møte.

Vi skal ha noen bibeltimer for de troende også de dagene vi er her. Blir her vel antagelig til over søndag 28. oktober.

Om vi lever og Gud vil kommer vi igjen i neste nr.

G. I.

På reise.

Eg vägbrytare drager ut framför dem —; De bryta sig igenom och tåga fram genom porten vandra de ut. Deras Konung tågar framför dem. Herren går i spetsen för dem.

(Mik. 2: 13. Svensk Overs.)

Denne profeti handler i første rummet om jødefolket, til trøst for de fromme og deres konge. Avbilder også Jesus Kristus vår konge, vår seiershelt, som har overvunnet djævelen og døden og forbannelse og alle mørkets makter og åpnet veien for det åndelige Israel til det himmelske hjem hos vår Gud. Denne stridskjempe — denne veldige helt, er dragen ut seirende for å seire. (Åpen. 6: 2.)

Ved den seiershelt har de hellige sin seier. (Rom. 8: 37.)

Dette er trøsteord til alle hans fromme. Den samme gjennombryteren var med Paulus. Derfor kunne han si: «Når Gud er foran oss, hva kan da være mot oss —?» (Rom. 8: 31). Disse velsignede vers har vi ved Guds nåde gang på gang i en 46 år opplevet Skandinaviens over. Gud i Kristus Jesus være evig takk og pris Amen. Med glede og fred reiste vi til Sverige med dette velsignede budskap om Jesus.

Mange år er nå svunnet inn i evigheten siden jeg var på disse steder. Det var atter igjen en interessant opplevelse for meg å se mine venner igjen. Familien Karl Nilsson, Nolby ønsket oss hjertelig velkommen. Vi ble der i mange dager, og de gjorde sitt beste for meg. Min Gud skal lønne dem igjen og ethvert hjem jeg fikk besøke. Der er utlovet stor velsignelse for de hjem som mottar en av Guds små i tro, Guds fred er utlovet. Se Luk. 10: 5—6. Hjemmet har jo fått engler til gjester. (Hebr. 13: 2.) Nekt derfor aldri et Guds barn hus hvis du kan ta mot dem, glem aldri det —!

Glem aldri Jesu ord på lønningsdagen —! (Matt. 25: 32—42.)

En alvorssdag for oss alle, den er såre nær. Vær alltid beredt! (Luk. 12: 35—40.)

Da familien Agnar Eckerman i Jaren venter meg, sa vi farvel med den kjære familien K. Nolby og hjertelig takk for alt. Agnor Eckerman er min kusin. Sist jeg var der levde hans kjære foreldre, nå er det søn og hans hustru Esther som har hjemmet. Denne unge familie gjorde alt de kunne for å gjøre det hyggelig for meg, en meget naturlig familie — ja, som få. — Herren min Gud vil komme dem til hjelp i alle ting. Det er mitt ønske og bønn.

I nabohuset var også en slektning til meg, Albert Jøranson. Han gikk politivakt ved grensen. Også der var vi så velkomne. En meget naturlig kjær familie. Disse to familier beviste i ord og gjerning at de elsker Guds barn, og vi ønsker så innerlig at Jesus, min elskede Jesus ble riktig stor for dem, som han ble for meg. O, Gud la det skje!

Ikke å forglemme familien Manfred Johansson Galterud, en ung kjær familie. Hans hustru Susanna lå syk. Hun har i det siste overlatt seg til Jesus, som gledet meg. Hennes mann er underlensmann, en akttet mann. Jeg var hos hans foreldre som gjetergutt i året 1885. Gud signe denne oppofrende familie som min Gud så gjerne vil, da han får oss helt. Ved Guds nåde erindrer jeg eder alle i mine bønner, og takk for innbydningen og vel møtt med Jesus! (Mik. 2: 13).

Så besøkte jeg min gamle kjære br. August Johansson og hans familie som bor i Vekansjø (sund). I

sin høye alder var han frisk til kropp og sjel. Nåde over nåde.

Den 90-årige søster Marie i Båken fikk jeg også hilse på. Hennes kropp er skrall, men hennes ånd er frisk og jublende. Ennskjønt det er mange år siden vi så hverandre kjente hun meg igjen, og takket Jesus at han hadde bevart oss begge to i Guds kjærlighet. (Fil. 4: 7. Es. 27: 3). Nå er det ca. 37 år siden vi hadde den glede å døpe henne i vann, en salig dag, — minnerne slettes ikke ut. Fred med henne og hjemmet.

I Solhem har Herren mange velsignede juveler. Her bor familien Wiktor Renström, som med glede herberget meg de siste 3 netter jeg var i Sverige, de beviste meg stor kjærlighet. Herren betaler dem igjen. (Hebr. 6: 10.)

Etter at vi hadde hilst på mange Guds barn i Solhem, så ville jeg også få hilse på min gamle venn predikant Ludv. Olsson, som prediket Guds ord da jeg var en liten gjetergutt i året 1886. En sanger- og gitarspiller som få. Ennskjønt han er 80 år sang han en av sine fin-fine sanger for meg. Han fortalte fra feltet flere ting den stund jeg var der. Da min tid var liten, måtte jeg si farvel med de Guds elskelige på «Rygstø» og ønsker Guds rike fred over hjemmet, livsdagen igjennom. Evidelig og alltid er han eders Gud. Han skal føre oss hen over døden. (Salm. 48: 15).

Lokalet Betel er de frie venners lokale, som vi mange år og også nå fikk tale Guds ord i. Menigheten

Kalender.

Vi utgir i år en ny type månedskalendere «Kan hende i dag», samt enkelte julekort (farvefoto) og våre solskinnkort. Selgere av disse artikler ønskes overalt. Skriv i dag etter våre betingelser.

Traktatbladet,
Skien.

Vi søker selgere.

I år utgis en ny type månedskalendere «Kan hende i dag», — med skriftsted og et oppbyggelig stykke eller et dikt for hver måned om Jesu komme. — Pris kr. 1.25 pluss porto kr. 0.14. Send beløpet gjerne i fri-merker til

Traktatbladet,
Skien.

elsker et helt, fulltonet evangelie, og alle 9 nådegaver i 1. kor. 12: 4—11. og Herren er i blant dem.

F. t. har de en ung br. Nils Karlsson som tjener menigheten. Hermed er kjær hilsen til eder alle og takk for all kjærlighet de beviste. (Hebr. 6: 10). Fred over Guds Israel.

O. Karlsen.

Bokanmeldelser.

DEN HVITE FESTNING

Av Sven Ski.

Dette er en misjonsbok som fyller sin plass i blant de friere kristne på en ypperlig måte.

Velskrevet og lettlest og spennende. Det er med spent oppmerksomhet man følger misjonærenes kamp mot hedenskap, overtro og åndemakter. Misjonsstasjonen blir den hvite festningen i hedenskapets mørke som får føle kampens hete og som blir tilfluktsted og fristed for de som har valgt å følge Jesus.

Kampen mellom medisinnmennene og misjonærene er mesterlig skildret. Hele boken er et stort vitnesbyrd om evangeliets seier over hedenskapen i det mørke Afrika. Det vil være en kjærkommen gave for hvem som helst.

GEORG MÜLLER

av Ensio Lehlonen

Denne bok handler om den kjente gudsmannen George Müller. Vi får lese om hans utrolige arbeide i Guds rike, både i forbindelse med barnehjennene, misjonsarbeidet og som forkynner.

Hva denne mann opplevet av bønnhørelser er egnet til å oppmuntre alle kristne til å be og tro Gud om store ting.

Boken er godt oversatt til norsk ved Eva Nilsen.

SEIERVINNERE UTEN VAPEN

av Sam. Gulberg

Boken er inndelt i 5 avsnitt som hver handler om kjente kristne helter. Det er korte biografier over George Fox, George Whitefeild, Alexander Duff, Thomas J. Barnardo og Evan Roberts.

Ypperlig lesning.

Alle bøkene er utgitt på Filadelfiaforlaget, A/S, Oslo.

†

Berger N. Johnsen.

Hjem til Herren.

Med det samme bladet går i trykken fikk vi brev fra søster Hedvig Johnsen hvori hun forteller at misjonær Berger N. Johnsen gikk herfra for å være med Herren den 5. august i år.

Nærmere i julehefte.

Engstende hjerte.

At mange hjerter engstes og er urolige det er noe som følger med tidens strøm.

Syndefallet er grunnen herfor.

Det er ikke bare Kain som i forsvilse har uttalt disse ord: «Min misgjerning er større enn jeg kan bære den.» —

Mennesket står her hjelpeløse. Ingen makt kan fjerne byrden. Ingen makt kan løse lenkene. Med sitt eget strev kan man ikke bli god. «Alle har syndet og fattes Guds ære.»

Innfor dette må enhver munn lukkes og hele verden bli skyldig for Gud. Men veien tilbake til Gud er åpen. Kommer man med sin syndeskyld og bekjenner den, da tilgir Gud og Jesu blod renser fra all synd. — Den fallne slekt trengte derfor en mellommann mellom Gud og mennesket, mellommannen Jesus Kristus.

Synden, misgjerningene og overtredelsene var så stor at vi måtte ha en forsoner, og Jesus Kristus er en forsoning for våre synder, ikke bare for våre men for hele verden.»

Så skinner det da et lysglimt i syndenattens mørke. Mennesket kan bli forsonet med Gud. Vi vender tilbake til Golgata. Fra den frigjorte sjel lyder de gamle himmelske toner: «Herlige Golgata, der synden ble sonet og gjelden betalt. Herlige Golgata.»

Ulykkelige og forpinte sjel. Du som engstes og er plaget av din synd. Senk deg ned i nådens hav, og der vil du oppleve syndsforlatelsens nåde.

«Å dype våger nå jeg ser, jeg styrter i dem som jeg er. Å, pris skjuler Gud, det renser meg, fra all min synd det renser meg.»

Dette er frelse og frigjørelse.